

praví doslovně: »Ursprünglich neigte die Praxis dazu, die Zulässigkeit einer aus den beiden Firmen zusammengesetzten Firma zu verneinen. Man meinte, es könne nur eine der beiden Firmen gewählt, oder eine neue Firma nach dem Grundsatz der Firmenwahrheit gebildet werden. Die jetzt herrschende Praxis aber lässt die Beibehaltung der Firmen beider Geschäfte unter deren Vereinigung zu einer einheitlichen Firma zu. Die Frage, ob eine bestehende Aktiengesellschaft die Firma eines Einzelkaufmannes oder eine Handelsgesellschaft erwerben und fortführen kann, ist insoferne zu bejahen, als es zulässig ist, dass die Aktiengesellschaft ihrer bisherigen Firma die neu erworbene Firma mit einem das Nachfolgeverhältnis andeutenden Zusatze hinzufügt oder die erworbene Firma (mit dem Zusatze »Aktiengesellschaft«) durch Satzungsänderung als einzige Firma annimmt«, pak Staub-Pisko str. 90, kde se praví: »Es ist zulässig, dass eine Aktiengesellschaft ihrer bisherigen Firma die neu erworbene Firma mit einem das Nachfolgeverhältnis andeutenden Zusatze hinzufügt, oder die erworbene Firma (event. mit dem Zusatze »Aktiengesellschaft«) durch Statutenänderung als einzige Firma annimmt«. Jen taková kombinace, má-li jíti o používání staré firmy, jest podle zákona možnou a přiměřenou, jinaká úprava znamenala by úplné zvrácení přísného práva firemního. Rozhodnutí rekursního soudu, pokud jím bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu se zákonem, a není dovolací rekurs v § 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. z. opodstatněn.

Čís. 7166.

Zavázal-li se dlužník, že zaplatí vymáhajícímu věřiteli peníz uvedený ve smíru jen pro ten případ, že tento dílo jemu dodané sestaví a do řádného užívání uvede, jest okolnost, že se tak stalo, prokázati listinami veřejnými nebo veřejně ověřenými ve smyslu druhého odst. § 7 ex. ř.; nejde tu o případ § 8 ex. ř.

Zákaz novot v rekursu platí i pro řízení exekuční.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, R I 471/27.)

Návrhu, by ku vydobytí pohledávky 958 Kč 60 h byla povolena exekuce na dlužníkovy movitosti, soud první stolice vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Podle ustanovení § 7 ex. ř. ve případě, kde v exekučním titulu vykonatelnost nároku jest odvislou od nastoupení skutečnosti, kterou dokázati musí osoba oprávněná, zejména od předchozího plnění oprávněného, musí skutečnosti směrodatné pro vykonatelnost anebo splatnost dokázány býti listinami veřejnými anebo veřejně ověřenými. V souzeném případě bylo žádáno o exekuci proti Karlu P-ovi na základě smíru, dle něhož se firma N. (vymáhající věřitelka) zavázala, že Karlu P-ovi odstředivku jemu dodanou sestaví a do řádného užívání uvede do 27. října 1926. Žalovaný se pak »pro tento případ« zavázal k zaplacení 958 Kč 80 h

s úroky. Nebyl tudíž závazek žalovaného bezpodmínečným a neodvislým od vzájemného plnění firmy N., nýbrž stal se teprve pro ten případ, že firma splní svůj závazek předem. Nejedná se také o plnění vzájemné z ruky do ruky (§ 8 ex. ř.), nýbrž plnění dlužníka bylo odvislým od předchozího plnění vymáhající strany, což plyne již z toho, že pro její plnění dána byla lhůta do 27. října 1926 a pro plnění dlužníka lhůta další jednoho měsíce po 27. říjnu 1926, tedy do 27. listopadu 1926. Poněvadž vymáhající věřitelka neprokázala způsobem v § 7 ex. ř. předepsaným, že vzájemné plnění z její strany bylo uskutečněno a jen pro tento případ závazek dlužníka byl sjednán, bylo exekuční návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs odkazuje se na správné odůvodnění napadeného usnesení. Zavázal-li se dlužník, že zaplatí vymáhající věřitelce peněz uvedený ve smíru jen pro ten případ, že tato odstředivku jemu dodanou sestaví a do řádného užívání uvede do 27. října 1926, stalo se tak pod podmínkou, že vymáhající věřitelka tomuto svému závazku v určené době dostojí, a, jelikož vymáhající věřitelka neprokázala listinami veřejnými nebo veřejně ověřenými, že tato pro dospělost a vykonatelnost nároku rozhodná skutečnost nastala, právem rekursní soud vyhověl rekursu a zamítl návrh na povolení exekuce. Co nově přednáší vymáhající věřitelka v dovolacím rekursu o vzniku smíru, nemohlo dojíti povšimnutí, jelikož zákaz novot v opravném řízení platí i pro exekuční řízení (posudek Nejvyššího soudu vídeňského k § 520 c. ř. s. bod 3.). Poukazujíc v dovolacím rekursu k § 36 čís. 1 ex. ř., má stěžovatelka pravdu jen potud, že se dlužník proti povolené exekuci mohl po případě brániti i žalobou, ale přezírá, že tak učiniti nemusel, pak-li své námitky mohl provésti rekurse (§ 36 prvý odstavec ex. ř. na konci). Že nejde o případ § 8 ex. ř., o vzájemné plnění, jež se má státi z ruky do ruky, plyne z obsahu samého smíru, a, pokud vymáhající věřitelka teprve v dovolacím rekursu tvrdí, že se samo sebou rozumí a nemusí býti zvláště podotčeno, že se postavení odstředivky ve smyslu smíru stalo, jest to jednak novotou a jednak právě onou skutečností, již slušelo prokázati způsobem uvedeným v § 7 ex. ř. Že důkaz tento po případě nebude snadným, nemění ničeho na podstatě věci, najmě nemůže býti příčinou, by bylo vymáhající věřitelce prominuto splnění onoho zákonného předpisu.

Čís. 7167.

Měly-li podle spolkových stanov spory, vzniklé ze spolkového poměru mezi členy spolku býti rozhodovány výborem spolku, spory mezi výborem spolku a jeho členy rozhodčím soudem s vyloučením pořadu práva, jest o sporu vyloučeného člena spolku proti spolku o určení členství ve spolku jednati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, R I 491/27.)